Ion Nălbitoru – Prof. univ. dr. Florentin Smarandache, S.U.A.,
“Logica neutrosofică,”
REVISTA ART-EMIS, 23 Iulie 2024.

Logica neutrosofică

Interviu realizat de **Ion Nălbitoru**
cu prof. univ. dr. **Florentin Smarandache**
Departamentul de matematică, fizică și științe naturale, Universitatea din New Mexico
705 Gurley Ave., Gallup, NM 87301, Statele Unite ale Americii
smarand@unm.edu

Prof. univ. dr. Florentin Smarandache de la Universitatea New Mexico din S.U.A. s-a născut în 1954 în localitatea Bălcești, județul Vâlcea și este un savant de renume mondial, din păcate mai puțin cunoscut în România datorită faptului că mijloacele mass media promovează nonvaloarile în detrimentul adevăratelor valori românești cu care să ne mândrim în lume. Prof. univ. dr. Florentin Smarandache este omul care încă din timpul liceului l-a contrazis pe Einstein, afirmând că există viteze mai mari decât viteza luminii. Cercetările de bază ale domniei sale au fost axate mai mult pe matematică. De asemenea poate fi considerat „părintele paradoxismului”, dar și al dezvoltării Logicii neutrosofice.

Deși a plecat din țară de peste trei decenii nu și-a uitat locurile natale, își iubeşte patria și colaborează cu scriitori și oameni din știință români publicând la diverse reviste din România. A colindat foarte mult pe toate continentele, a ținut conferințe și a fost prezent la tezele de doctorat în multe state din America, Europa și Asia. Am de la dânsul, în colecția mea, două volume, în colaborare cu scriitorul și publicistul Andrușa Vătuiu din Orșova, prietenul nostru comun, „Evoluție Neutrosofică Umană în Spirală sau Divinul este în Om” și „Mai ușor să distrugi din interior decât din exterior”.

Venit de curând în România pentru o lună de zile, am fost surprins plăcut, și o mare onoare pentru mine, să fiu contactat de dânsul și invitat, împreună cu soția, să ne întâlnim la Craiova. La această întrevedere a fost prezentă și distinsa doamnă Adriana Răducan membră a Uniunii Scriitorilor Români și a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, ocazie cu care, printre alte proiecte culturale discutate și invitația de a publica la revista dânsului din America, m-a anunțat că va publica o carte la editura mea, „FRANCO”, și va pregăti o nouă antologie cu scriitori din țară. A acceptat să-mi acorde un interviu pe care îl redau în cele ce urmează.

Ion Nălbitoru: Domnule profesor, ce v-a determinat să plecați din România și cum ați reușit într-o perioadă când regimul comunist avea o securitate puternică și știa tot ce se mișcă în țară?

Prof. Univ. Dr. Florentin Smarandache: Ce m-a determinat să plec? Aveam dosar la securitate! Mult mai târziu am descoperit, prin Consiliul Național de studiere a Arhivelor Statului, că aveam de fapt cinci 5 dosare care însumau vreo 880 de pagini. Eram numit „Obiectivul Savu”. Deci eram pe lista neagră a securității, îmi pierdusem și locul de muncă, pentru că lucram la Întreprinderea de Utilaj Greu din Craiova și acolo era un securist care mă urmărea. Nu aveam voie să trimit articole de matematică în afară, nu era nimic politic. Trimisesem unul în Franța, în franceză, un articol de matematică, dar n-a ajuns fiindcă l-a oprit securitatea. Am fost luat la interogatoriu de ce am trimis fără să le cer lor aprobarea. Și așa am

rămas sub observația lor. Dacă rămâneam în Romania aș fi fost distrus. Nu a știut nimeni când am plecat, nici soția. După ’89 am reușit să-mi aduc și familia în State.

Am plecat din România în 1988 și am trecut ilegal granița în Turcia unde am cerut azil politic. Aici am stat aproape doi ani, am lucrat în diverse munci necalificate. Locuiam într-un Champs câteva sute: jumătate români, jumătate polonezi, un număr mai mic de bulgari, cehi și parcă și un rus și mai veniseră și etiopieni. Din Turcia am emigrat după aproape doi ani de zile deoarece era foarte multă lume care trebuia să emigreze în America. Doar trei țări ne acceptau din Turcia: Statele Unite, Canada și Australia. Totdeauna eu am optat numai pe Statele Unite. Pentru că stătusem prea mult în Istanbul, am frecventat Institutul Cultural Francez. Vorbeam franceză curent, pentru că în țară învățasem franceza și latina, nu engleza. Ei știau că absolvisem universitatea și puteam să lucrez în învățământ sau în cercetare în Franța. Francezii mi-au dat viza înaintea celei americane. Eram nedecis și asta m-a făcut să mai aștept un pic și mi-a venit și viza americană și astfel am emigrat în S.U.A.

I.N.: De ce totuși ați ales America și nu Canada, Australia, Franța sau Germania?

F.S.: Avantajul plecării în America a fost că aceasta era privită ca „centrul lumii” și ce făceai acolo se auzea mai tare decât în România. În plus toate lucrările și cărțile științifice se scriau și se scriu în engleză. Deci voiam să mă simt liber.

I.N.: Ați menționat că limba franceză o stăpâneați perfect dar nu și engleza. Cum ați reușit să vă descurcați într-o țară a cărei limbă nu o cunoșteați? De asemenea cum ați reușit să vă adaptați, apoi să deveniți profesor universitar, venind dintr-o țară cu un regim totalitar și pășind în alta considerată metaforic „Țara tuturor posibilităților”?

F.S.: La început mi-a fost dificil, trebuia să ne adaptăm cu limba și noul stil de viață. Învățasem puțină engleză din articolele pe care trebuia să le traduc cu dicționarul, dar mai slab cu gramatica, și le trimiteam la diverse reviste. Am avut un profesor turc, în Turcia, care ne-a predat limba engleză la cei care voiam să emigrăm. Dar în Turcia învățasem și ceva turcește pentru că eram nevoit să lucrez. Eram prieten și cu români din Dobrogea care erau de origine turcă sau tătară și ei știau bine turcește și așa am învățat să vorbesc, să citesc și să scriu. În America, pentru că engleza mea era destul de slabă, am lucrat ca inginer de soft la Compania Hanuel din Phoenix, statul Arizona, S.U.A. Acolo mi-am perfecționat engleza, am continuat să citesc și să scriu multe jurnale: Jurnal de lagăr, Jurnal american.

După aceea am trecut în învățământ și am predat la un colegiu din Arizona. În cele din urmă am găsit normă întreagă la Universitatea New Mexico, unde am lucrat 25 de ani. Ieșirea la pensie mi-a permis să-mi desfășor din plin activitatea științifică. Universitatea îmi plătea să merg la conferințe internaționale dar și la cele naționale din State unde prezentam lucrări. Apoi au fost multe teze de doctorat și sunt încă în special în India, Turcia, China, Statele Unite, Franța etc.

I.N.: Vă rog, spuneți-mi ceva despre Teoria Dezert-Smarandache.

F.S.: Am colaborat cu francezii, fiindcă știam franceza, am făcut mai mult matematică aplicată, deoarece este importantă pentru industrie, pentru economie în general. Astfel, împreună cu Jean Dezert am dezvoltat Teoria Dezert – Smarandache care se aplică și la drone, se aplică la fuziunea informațiilor. În fiecare an mergeam la conferințe cu Jean și cu ceilalți francezi. După aceea au fost teze de doctorat în Franța și Olanda despre teoria noastră.

I.N.: Am informații că ați călătorit foarte mult prin lume, vă rog să ne dezvăluiți câte ceva despre aceste călătorii și care era scopul lor?

F.S.: Am făcut foarte multe excursii în întreaga lume și am scris memorii de călătorie, am făcut și video. În călătoriile mele mă interesa cultura, activitatea științifică, obiceiurile oamenilor din țările respective. Am vizitat peste 60 de țări, dintre care cea mai exotică a fost excursia în Antarctica și ca urmare am și scris un volum „Un oltean în Antarctica", care a avut un mare succes! Am fost și la cercul polar de nord, în Groenlanda, am fost și la ecuator în Ecuador, la latitudinea „zero", dar și în Europa în special pentru conferințe.

Am ținut în permanență legătura cu scriitori și oameni de știință din România. Și acum colaborez la diverse reviste literare din țară cu poeme, eseuri, impresii de călătorie, proză, iar din punct de vedere matematic am fost la Academia Română unde mi-au dat un premiu pentru înființarea logicii neutrosofice care a ajuns la nivel internațional.

I.N.: Și pentru că am ajuns la neutrosofie după cum bine știți, la volumul „Evoluție Neutrosofică Umană în Spirală sau Divinul este în Om" (Human Neutrosophic Evolution în Spiral or The Divine is in the Man)- autori Florentin Smarandache & Andrușa R. Vătuiu - pe care l-am citit cu mare interes, am făcut o cronică care a fost preluată de mai multe publicații cultural-literare din țară dar și din străinătate: „Observatorul" și „Destine literare"din Canada, „Radio metafora" din S.U.A. și „Orientul Românesc" din Liban. Pentru cititorii acestui interviu doresc să ne dați câteva informații, despre Logica neutrosofică

F.S.: Sunt foarte multe teze de doctorat în China, India și Turcia. Turcii mi-au și tradus cărți de știință în limba turcă. Logica neutrosofică se bazează pe 3 nivele: grad de adevăr, grad de fals și grad neutru sau nedeterminat între adevăr și fals. Aceasta de fapt devine o extindere a paradoxismului care se baza pe contradicții, deci pe extreme, dar am observat că și partea de mijloc contează, adică partea neutră contează fie de o parte, fie de alta. De exemplu în prezent este războiul din Ucraina, deci opuse sunt Ucraina și Rusia iar celelalte țări neutre contribuie cu ajutor unele pentru Ucraina, altele pentru Rusia. Dar sunt și țări pur și simplu neutre. Deci eu am adus ceva nou în sensul că și partea neutră intervine de o parte sau de alta în contradicțiile sau luptele dintre opuse, extreme.

De fapt și Dialectica lui Hegel și Marx au apărut la vreo două mii de ani și ceva după teoria antică chineză Yin și Yang care se baza pe pozitiv-negativ, pământ-cer, femeie-bărbat ș.a.m.d. Deci eu am adus o îmbunătățire acestei teorii. La fel cum și teoria evoluției a lui Darwin m-a influențat când am fost în Insulele Galapagos să observ faptul că nu avem numai grade de evoluție pentru adaptare ale unor funcții sau ale unor organe dar și grade de involuție. Adică în timp ce unele evoluează, altele involuează. Am dat exemplu de la niște păsări pe care ni le-au arătat pe Insulele Galapagos care pe continentul American puteau să zboare dar după ce s-au mutat pe insulă nu mai puteau să zboare deoarece nu mai aveau nevoie de zbor, fiindcă găseau mâncarea în apă. Și atunci și-au dezvoltat labele de la picioare cu care să prindă peștele, deci asta a fost evoluție a labelor, în schimb și-au pierdut capacitatea de a mai zbura, deci asta a fost involuție. Și bineînțeles că există și partea de mijloc, adică au rămas la fel cum erau și pe continent, partea neutră, adică să facă ouă, să le clocească, să-și crească puii, deci la fel sunt și pe continent și pe insulă. Deci parte evolutivă cum a zis Darwin dar și parte involutivă, dar și cea neutră.

Un exemplu din ziua de azi este cu cosmonauții care petrecând mai mult timp în spațiu li se atrofiază mușchii și în momentul când se întorc pe pământ nu mai pot să calce cum trebuie, acesta ar fi un proces de involuție că nu mai pot să meargă și trebuie să se adapteze și să revină la normal. Apoi s-a mers mai departe pe rafinarea acestei logici, mulțimi sau probabilități

neotrosofice în mai multe părți că și părțile de adevăr, de fals sau de neutru pot fi de mai multe feluri și am făcut sub adevăr unu, sub adevăr doi s.a.m.d. Am dezvoltat teoria refinată neotrosofică, probabilistică, statistică. În statistică am introdus partea de nedeterminare pentru că lucrăm în viața de toate zilele cu date care nu sunt exacte, sunt aproximative, deci partea de indeterminare, partea mai puțin cunoscută, partea conflictuală, toate acestea au contribuit la dezvoltarea de noi metode în statistică pentru a studia anumite fenomene.

La Universitatea New Mexico a însemnat lansarea mea pe plan internațional. Faptul că am putut să merg la foarte multe conferințe internaționale unde mi-am exprimat ideile a însemnat mult pentru mine. Am avut posibilitatea să intru în legătură cu foarte mulți colaboratori de pe glob din vreo 89 de țări. Sunt foarte multe teze de doctorat în special din India de unde mi le trimit să le evaluez, din Turcia, din China.. În Statele Unite a fost prima teză de doctorat la Universitatea din Atlanta, Georgia, despre Logica și mulțimea neotrosofică, apoi mi-am îmbunătățit această teorie.

Omul care l-a contrazis pe Einstein

I.N.: Domnule profesor, încă din anii de liceu ați contrazis teoria relativității a lui Einstein și ați afirmat că există viteză mai mare ca a luminii. Această teorie ați susținut-o și în America. Și vă întreb acest lucru pentru că deja au fost efectuate două experimente în acest sens, unul la Chicago și altul în Europa, experimentul CERN unde se pare că teoria dumneavoastră ar fi reală. Este vorba de așa numita „Particula lui Dumnezeu”.

F.S.: Este adevărat că mi-am susținut această ipoteză și în America și încă o susțin. Despre acest lucru am scris și chiar am publicat două cărți când am fost în Maroc, 1982-1984, predam matematica în franceză la un liceu din Sefrou. Specific că în Maroc am fost legal. Era un acord de cooperare între România și Maroc. Am fost trimiși mai mulți profesori de către Ministerul Educației. Acolo fiind mai liber am publicat în limba franceză două cărți în care am spus că poate fi și viteză mai mare decât viteza luminii. Există, au pus online într-o enciclopedie de fizică această ipoteză, ipoteza Smarandache, dar este criticată pentru că ea contrazice anumite teorii ale relativității și ei consideră că nu este corectă. Însă m-am folosit tot din fizica cuantică de particulele înlănțuite care au legătură între ele, în sensul că dacă măsori o particulă ai imediat informații și despre particula cealaltă. Atunci am zis așa: O.K.! Păi dacă se întâmplă treaba asta înseamnă că informația a circulat foarte repede dintr-o parte în alta, instantaneu aș spune, și putem considera particulele la orice distanță una de alta. De aici am ajuns la concluzia că poți să construiești orice viteză chiar și mai mare decât viteza luminii. De când eram elev la liceu, la Râmnicu Vâlcea, ni se spunea că viteza luminii plus viteza luminii este egal tot viteza luminii ceea ce mi se părea ceva nerealist matematic. Este ca și cum ai afirma $1c + 1c = 1c$, unde c = viteza luminii, ceea ce, matematic, poate fi adevărat doar dacă $c=0$, sau pozitiv, infinit sau negativ. Am mai scris și o carte în care am scris paradoxuri care generează teoria relativității, și o teorie care generează paradoxuri nu poate fi o teorie reală. După o perioadă de timp, când am ajuns în America, am reactivat ideile.

Am avut o prezentare și la Caltech la Institutul din California, din Statele Unite, și am mai avut apoi prezentări   la Shan Hai, în China, despre această teorie și sunt destui care suportă vitezele supraluminale. Apoi m-am gândit cum s-a dezvoltat o fizică supraluminală, cum ar reacționa legile fizicii subluminale, adică la viteze normale, cum s-ar manifesta ele la viteze supraluminale și plus viteza instantanee. Desigur că pentru așa ceva mi-ar trebui un laborator

unde să pot experimenta. M-am interesat și în California despre astfel de laboratoare dar mi s-a spus că se plătesc foarte scump. Poate suta de mii de dolari ca să poată să-ți facă un experiment pe care-l vrei tu. Deci nu am mai continuat cercetările acestea, dar cărțile sunt online și din ce în ce mai mulți cercetători consideră că viteza luminii poate fi depășită. Sau făcut și unele demonstrații la nivel sub cuantic, că ar fi viteze supraluminale .

Într-adevăr un experiment efectuat la Centrul European de Cercetare Nucleară (C.E.R.N.) a dovedit că viteza era supraluminală, s-a și publicat acest lucru, dar probabil au fost presiuni politice ca apoi să spună că a fost un cablu rupt, sau așa ceva, și se anulează acel experiment. Deci mulți consideră că a fost o chestiune politică pentru a nu contrazice alte c„argumente". Nici eu n-am mai lucrat în această direcție dar nu din acea cauză. Ajungând în America am fost întrebat ce matematică am făcut și am spus că am lucrat mai mult teoria numerelor Și m-au întrebat unde au aplicație acestea. Le-am zis că ar avea ceva aplicație în criptografie, adică să încifrezi un mesaj, adică să nu poată fi descifrat de cei care-l recepționează. Atunci mi-au zis să fac ceva care are aplicație, pentru că americanii fiind pragmatici mi-au zis să fac ceva practic. Și tot lucrând am observat că logica neutrosofică, mulțimea neutosofică, probabilitatea neutrosofică, statistica neutrosofică au multe aplicați. Și într-adevăr a fost o explozie și foarte mulți au văzut importanța ei. Pe chestia asta am primit și ceva bani să merg la conferințe, am primit și multe invitații ca să lucrez în cercetare. Am fost în China trei luni pentru cercetare, în Japonia o lună cercetare, în Franța trei luni cercetare. Și am primit salariul de cercetător.

I.N.: De unde prietenia cu domnul Andrușa Vătuiu și publicarea de cărți în colaborare cu domnia sa?

F.S.: Domnul Andrușa Vătuiu este de profesie inginer ca și dumneavoastră, dar în domenii diferite. În general inginerii sunt mai pragmatici, Am primit un mesaj scris pe e-mail de la dânsul și așa cum am colaborat cu mai mulți la revistele din România, inclusiv cu dumneavoastră la „Memoria Slovelor" a L.S.R. din Vâlcea, între noi a început o colaborare mai intensă. Dânsul a venit cu idei care m-au impresionat. De exemplu a venit cu ideea că se poate distruge mai ușor din interior decât din exterior și mi-a dat ca exemplu, oul și puiul din el. Mi-a zis că puiul de găină, care este atât de fragil, poate foarte ușor să spargă oul din interior, dar din exterior se sparge mai greu. Asta a fost scânteia! Așa am ajuns să colaborez cu oameni din diverse domenii și din ceea ce știu ei și ceea ce știu eu să iasă ceva bun. Așa am ajuns la concluzia că un sistem se poate distruge mai ușor din interior decât din exterior și am scris împreună cartea „Mai ușor să distrugi din interior decât din exterior" (Easier to break from inside than from outside)

I.N.: Am și eu acest volum foarte interesant. Când l-am lecturat am făcut conexiunea cu multe fapte reale din zilele noastre. De exemplu Imperiul rusesc, fosta URSS, a fost distrus din interior de către Gorbaciov și nu de o forță externă, de exemplu de americani prin purtarea unui război. La fel regimul comunist din România, regimul Ceaușescu, a fost distrus nu prin intervenția în forță a altui stat din afară ci chiar din interior, de către Iliescu care era apropiatul președintelui. De asemenea distrugerea industriei, agriculturii, zootehniei, a economiei românești în general și pierderea suveranității asupra bogățiilor solului și ale subsolului României nu s-a datorat unei intervenții în forță din afara granițelor, ci prin trădarea celor din interior a celor aflați, pe rând, la guvernare, și exemplele pot continua.

F.S.: Acum lucrăm iar la ceva, că-mi trimite revista lui și citesc acolo despre ciclicitate, care de fapt a găsit-o nu știu pe unde și i-am zis: domnule asta o putem dezvolta. Scria într-un articol că multe fenomene se repetă, revin pe altă treaptă, cu schimbări, ca într-o spirală. Așa că am discutat cu dânsul și poate facem ceva și în direcția asta.

I.N.: În studenție am scris un roman realist, „Cascada tinereții" și chiar piese de teatru dintre care una se numește „La poarta destinului", tot studențească, și ambele au o încărcătură psihologică. La un moment dat, două personaje vorbesc despre acest ciclu care se repetă dar pe o scară valorică superioară, într-o spirală. Asta fiind acum patru decenii și jumătate. Dar se pare că realitatea ne demonstrează această ciclicitate în spirală și când afirm acest lucru m-aș referi la o paralelă între primitivii de peste zece mii de ani când pentru existență mâncau lăcuste, gândaci, viermi și societatea omenească actuală de la începutul mileniului trei care începe să mănânce făină din gândaci și viermi, deci o revenire la începuturi, dar pe o treaptă superioară, în spirală. Și în afară de ciclicitate apare și celălalt fenomen despre care ați vorbit anterior, evoluție sau involuție?

F.S.: Deci nimic nu este întâmplător! Să vă revedeți pasajul respectiv din carte și dacă dezvoltați ceva și veniți cu idei noi putem colabora toți trei! Împreună cu domnul Vătuiu vom încerca să abordăm științific această problemă a ciclicității. Eu am mai abordat și alte domenii.

Am folosit teoria mea în psihologie, am scris și o carte, cu temperamente: coleric, sangvinic, melancolic și flegmatic. De fapt la om este câte un procent din fiecare, nu găsești de exemplu o persoană doar colerică. Și o persoană melancolică poate fi scoasă din sărite și să devină brusc colerică. Apoi am studiat și publicat și în sociologie. Mă întrebam ce este de fapt democrația. Democrație în sensul greu al cuvântului nu există. Pentru că ei zic că se aplică dreptatea sau legea majorității și asta ar fi bine să se întâmple, dar în realitate nu majoritatea decide, ci decide un grup mic și asta nu mai este democrație, indiferent unde ar fi. Am văzut că unele țări au un grad mai mare de democrație iar altele mai mic, dar și faptul că fiecare are și un grad de totalitarism. La fel ca și la logica neutrosofică, în democrație sau totalitarism, în realitate este câte un procent din fiecare.

I.N.: Trăind în democrație, mai puțin noi în România, mă bucur de libertate, dar asta nu înseamnă că pot să fac ce vreau, de exemplu să dau în cap la cineva că așa vreau eu. Și în democrație trebuie respectate cu strictețe niște principii prin care să nu-l deranjez sau să-l lezez pe semenul meu. Dacă într-o societate fiecare face ce vrea atunci nu mai avem democrație ci anarhie. Termenul de democrație perfectă este o utopie. Ea are în ea și un minim de dictatură.

F.S.: Așa este, de aceea ziceam că există câte un procent din fiecare, și bineînțeles o zonă neutră. Deci nu există democrație pură! Aplicând la teoria neutrosofică avem: grad de democrație, grad de totalitarism, de legi fixe, și ceva neutru la care toate țările au cam același lucru. De exemplu la creștini ai doar o soție, iar la musulmani poți avea două sau mai multe. De exemplu în India legea căsătoriei, în aceeași țară musulmanii au dreptul la patru neveste iar indușii doar la una. Deci se face o diferențiere religioasă și pe treaba asta am dezvoltat structuri cărora le-am zis neutrostructuri, adică legile nu se aplică la fel la toată lumea. Că sunt și aici, de exemplu unii oameni sunt deasupra legii, cei care au putere, iar în cei săraci toate legile dau în ei. La alții depinde și de avocați, pentru că pentru aceeași faptă comisă unii iau ani de pușcărie mai mulți, alții mai puțini. Am vrut să spun că legile nu se aplică la fel la toți.

I.N.: Este o vorbă românească despre lege că este ca o barieră: unii sar peste ea, unii trec pe sub ea, iar proștii dau cu capul în ea.

F.S.: Din păcate aceasta este realitatea. Legea este ca o barieră peste care trec dulăii, pe sub care trec cățeii și de care se împiedică boii. Aș dori să vorbesc în câteva cuvinte despre Logica booleană de la George Boole, britanic. El a făcut niște algebre în care folosea doar două numere, zero și unu, cu care făcea operatori logici și care acum chiar se folosesc în circuite. Zero înseamnă circuit deschis iar unu circuit închis prin care trece curentul. Îi zice logica booleană, algebră booleană care se dezvoltă. Din unele lucruri abstracte mai târziu se poate descoperi că au aplicație.

I.N.: Cum vedeți dumneavoastră România din zilele noastre?

F.S.: Întotdeauna când revin în România o fac cu plăcere pentru că îmi revăd locurile natale, unde am copilărit, învățat, trăit și profesat, prieteni, rude, deci pentru mine este ca un festival. Desigur că România s-a schimbat foarte mult, nu mai recunoști orașele, nici aici în Craiova, fiindcă s-a modernizat mult. Din păcate am citit și foarte multe știri negative despre România, despre pierderea resurselor naturale. Să sperăm că România se va reface, situația este complicată pentru că se găsește și între dușmani, nu știi cu cine să te aliezi. Să sperăm că va fi mai bine, că se va dezvolta, că va avea un grad mai mare de suveranitate și dezvoltare economică.

I.N.: Domnule profesor Florentin Smarandache, vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi acorda acest interviu care, sper, va apărea în mai multe publicații din țară și străinătate. De asemenea vă mulțumesc pentru propunerea pe care mi-ați făcut-o de a colabora cu dumneavoastră pe viitor!